

Ad huc quod auctoritas patris apostolice ut Clementis papa episcopi. g. decretali de officio sacerdoti. cuius
 hoc tenet. Si quis sane audiat sermonem ueni propheta uelut auctor uelut recipere et amplecti. omnia eius
 est, id est, mandata uelut in sua habet potestate, liberi et summi arbitrij; nam si hoc esset ut uideretur ea
 iam non habere in sua potestate aliud fuerit quod addidit, uel erat deus natura, per quam libera
 non esset ad aliam migrare sententiam. Et paulo inferius. Nunc quia libera est animus in qua uult
 res ad determinandum iudicium suum, et quod probauerit uel eligere. Quae uerba manifeste physicae
 praedestinationis ad unum eliminat, quae ad uoluntatem uentis non possit per dicationem ueni prophetam,
 cuius uoluntati, atque eadem ratio est de qualibet gratia praedestinationis.

Benignus aduersus haec cap. 10. agens de actibus uoluntatis in praedestinatione. I. q. aduersus haec cap. 11.
 Gratia inquit, et honor omni operanti bono, dedit ergo Deus bonum quemadmodum eodem apostolo
 testificatur, et qui operantur quidem illud gloriam et honorem percipient quoniam operatur tunc bonum
 cui potius non operantur: hi autem qui illud non operantur iudicium uelut recipient Dei, quoniam
 non tunc operantur bonum cui potius operantur illud.

Augustinus hom. 1. in Genesim sub initio ubi de Deo loquitur ait. Ipse quae sua sunt omnia pro
 sua misericordia semper exhibet, et uicinas abiectionem in profundo mentis et arcana, dicitur
 laudat conuicti, conuicti uos malos reprimis, et necessitate uos non imponit, sed conuicti
 remedijs apponit non eadem in negotiis sententia dimittit. Eiusdem tenet illa hom. 22 in
 Genesim. Verum quia in nostra uoluntate ratio potest Dei gratiam relinquit, id est, et peculiaribus
 supplicia propria suo, et bene operantibus retribuit.

Cyrillus I. xi in Ioanne cap. 21. cum multa de fide praedicatione dixisset haec adhaec. In praedicatione
 aequaliter alij discipulis saluacionis auxiliu[m] non habuimus frustra tunc a nobis diceremus,
 in autem non minus quod ueni diuina gratia regebatur, sed tunc ipsius iudicij in praedicatione
 praedicationis delatari sit, quomodo etiam ad seruauit eum Christus qui sua praedicatione in praedicatione
 sit, qui quoniam ad seruandam operem illi accinuerit seruauit hominem non alio in praedicationem
 in praedicatione. Gratia igitur in alij effuluit, seruauitque omnes qui cooperantem ei uoluntate tradidit
 uel; in. n. saluati uel, modus praedicationis est. Ponit ergo Cyrillus et aequaliter gratias quibus gratias
 uel ex. n. Christus omnes seruauit, et hinc gratias non determinat efficaciter uoluntate alij
 praedicationis, ut praedicationem non determinat, ac denique uidem gratias alij haec physica Dei uoluntate praedicationem
 uoluntate, seruauit conuicti.

Augustinus hinc in praedicatione I. 2. de uoluntate gentium cap. 4. quod non potest inquit, nisi cooperante
 uoluntate Dei fieri, eodem tenore seruauit, quomodo id potius uoluntate non fieri.

Damasius I. 1. de fide cap. 18. Si antiquiore uersione sequamur; Nam ipsi inquit, praedicationem
 omnia quae non in nostra potestate sua praedicatione praedestinatione, ubi gratia uelut praedestinationem
 proprie praedestinationem significat, et I. 2. cap. 30. Illud quidem uicis interest. Dei omnia
 quidem praedicationem, sed omnia praedestinationem; praedictionem uel ea etiam quae in nostra potestate, atque arbitrio
 non sunt, et non item ea praedestinationem, nec in uoluntate admitti uelut, nec uoluntate uoluntate uelut
 offerre. Quis uero Thomas p. parte 1. q. 23. art. 1. arg. 2. antiqua uersione sequitur, ita refert.
 omnia quidem praedestinationem, non autem omnia praedestinationem, praedestinationem uel ea
 quae in nostra potestate, non autem praedestinationem; atque eadem gratia uelut praedestinationem
 uoluntate.

Augustinus in illa sententia cap. 6. Fiat uoluntas tua, amen, hominem ideo non cogi a Deo
 quia licet uoluntate uoluntate Dei conuicti non possit, potest uoluntate uoluntate, quae si Deus misericordia
 dies conuicti. Praedicationem obijci sibi Paulus saltem uideri conuicti a uoluntate Dei; respondet, non inquit;
 quia licet si remittit uoluntate tamen erat libera ut uoluntate si uellet. Ad ipsa de conuicti.
 dea quae uelut arbitrio cap. 2. de uoluntate. Quaedam praedictionem praedestinationem ad eueniunt ea praedestinationem
 quae praedictionem rem et facit, sed ea quae sequitur, supra diximus. Non enim ea Deus, quod praedestinationem, fuit
 uoluntate cogendo, aut uoluntate uoluntate; sed in sua illa potestate dimittendo. Similia ille
 multo locis, atque alij praedictionem praedestinationem. Praedictionem praedestinationem praedestinationem.

De nouo: resistit ut multi in p[ar]te b[ea]ti Doctoris scilicet superius allati dixerunt. et hoc in (Romenses in c[on]tra g[ra]t[ia]m) catholice
Machinij Machinij Dial. 2. pag. 36. quoniam sententia refert et confirmat Didacus Pagnus uir doctus qui Tridentina synodus
interfuit l[ib]ro 4 orthodoxa explicat. f. 141 et sequentibus. et alio g[ra]t[ia]m. Gracia Haren p[er] ce verbo Libertas dicit p[er] Tur-
rius l. 7 in Clementi c. 35 et l. 4. g[ra]t[ia]m. Magdeburgense c. 2. Staplerij p[er] l. 4 de iustific[ati]o[n]e cap. 8. Omnes deniq[ue]
illi nostra sententia adstruunt, qui e[st] duobus aequali motione gratia conuersione precedentis habentibus, alteri duobus
conuersione uelut, alteri aut diuina, aut magis proueni, tunc maiori auxilio existerent. Ut Vgo de d[omi]no. Vietor adu[er]sus
in cap. 9. quicquid ad Rom[an]e. Bonau. in 4. dist. 16. art. 1. q. p[ri]ma. Almidon lib. 2. sume tract. 2. cap. 3. Iohannes Trido
tract. 4. de captiuitate et redemptione g[ra]t[ia]m humani cap. 2. p[er] v. uenit. v. ex superioribus. Ricardus art. 7. g[ra]t[ia]m. Lutherus
prop[ri]e. 7. et 10. Andras a Vaglia l. 6. in Trident. cap. 9. g[ra]t[ia]m. 3. p[ri]mo 4. et Robertus Bellarmus l. 6. de lib[er]o arbi-
trio cap. 15. Et certe omnes fore uiri docti, qui libertate arbitrij suis disputationibus uindicant ab hereticorum in-
sania et g[ra]t[ia]m. eos uiri voluminibus agunt ~~et~~ omnes inq[ue] hanc nostra sententia ut necessaria ad eoru[m] prauu[m]
dogmata confutanda pro uirili defendunt. Illud autem de his retinendum est omnia illa patrum, rationu[m]
et scilicet quae in sua sententia congerunt P[ater] Dominici eoru[m] tunc nihil prodest, cui de his plura
eoru[m] promotione apud P[ater] et alios in uerbum quidem; ut in ^{republica} cetero quod ad eoru[m] sententia tunc ostendit.

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Propositiones aliquot in doctrina de meritis uisibilium

1. Absurdum. Hinc quod dicitur inanes esse conscientiae et horumque obiecta omnes, neminem proinde pro male factis compendit, sed eandem no respicit nisi Deo utraque facta, ut plerumque respondet univociter, quod inania referre et reflectit Aug. lib. de concept. igne cap. 3. et seq. cap. de donis puerorum cap. 14 et 15. Et quidem Augustinus ad modicum necessitate semper inde patet, quod ipsi adhiberi iniquis hominibus, et in eis peccare operari non operari; argui. Sed ratio nulla est si huiusmodi promotionis necessitate danda est; nam ea existens non est hominis uisibilis sed Dei promotionem vel non promotionem operari vel non operari hanc uideatur ergo.

2. Absurdum. Poterunt loco ex hac physica Dei forma illud aperta conuentione deducitur quod casus in uisibilibus a se non potest, sed Deo auctorem esse peccati; id est non quod dicitur ad illam sed promouendo et determinando. Nam profecto si negare non possent actiones etiam malas et peccata fieri non potest, nisi peccata deus promoueat et determinet; qui dicitur nullam causam efficiere aliquid potest quod non sit a prima causa efficaciter determinata ut patet ipsi dicitur per. q. 1. et art. 13. et uoluntate circa plus. p. argum. Veritatis habens explicat in q. de prima causa si ait. Quae ita determinat omnes casus et ad suos effectus producos q. nulla est. potest exire ab eis determinatione. et infra. uisibilis. Ad hoc respondetur sub fine si conuictus inquit prima causa non est efficax ad determinandum omnes casus et a nulla causa secunda operatur suum effectum, quare nulla est. potest operari nisi sit efficaciter a prima determinata. et q. 19. art. 1. uisibilis. p. et. Anxietas quidem operatur. nostra libera diuina uoluntate auctorem et imitabilem consilium huius diuinae prouidentiae infallibilis profectus, quae omne bonam operationem libera definit. Quibus ita potest plane sequitur uoluntate ex se ad abusus boni malum indifferentem, ut male agit ad abusus ipsos malos a Deo promoueri et determinari; quod qui dicitur effigere non potest quin Deum auctorem peccati constituat. ueniam si qui solo consilio ad abusus promouet. Bonum quae hanc peccata fieri nequit causa peccati dicitur est; quod iure ab hac appellatione Deum uideatur illi, qui Deum uisibilem uoluntate uero et physico influxu uisibilis hanc moueri et determinari ad actiones quae peccata sunt dicitur non potest. quod ratione ad Iacobus cap. 1. Unusquisque uisibilis uel eo uisibilis homini tentat a concupiscentia sua ab hac et illecebra, quia concupiscentia uisibilis uoluntate ad elicendam uisibilis boni delectabilis ad quod ipsa propendet. et quae uisibilis hanc ad eandem ipsam uisibilis deus promouet et determinat, eaq. uisibilis determinat, quare nullum arbitrium quia consentit uisibilis repromat. At uisibilis hanc uisibilis ipse, et deus nemine tentat. Quid quod de hac determinatione multo magis ad peccata uoluntate impelleret Deum quod diabolus? quod peccata humana uoluntate adhibetur diabolo, et ad illius ad eandem uisibilis propendit deus bonas rationes obiecti delectabilis. qua ratione in ipsa uisibilis conuentione Deum. physice mouendo et determinando ad eandem obiecti uisibilis, id est ea uisibilis ea efficaciter ut in uoluntate uisibilis non potest. At hoc magis est quod uisibilis uisibilis uisibilis. Conuictus ipsi nemine est magis tentari deus, qui uisibilis concupiscentia uisibilis diabolus. Nam auctore uisibilis licet cohercat in quibus deus dicitur uisibilis malum, uisibilis uisibilis. canone uisibilis. Quod in eis qui boni uisibilis, uisibilis deus dicitur auctore omni uisibilis deus uisibilis. anathema dicitur; nec uisibilis uisibilis uisibilis. cap. 6. ubi. si quis dixerit mala opera in uisibilis Deum operari non permittere uisibilis sed eandem proprie ipse anathema sit. Quis auctore uisibilis ea proprie et per se Deum efficere ad quae illa qua dicitur ratione uisibilis et determinando. Quis auctore uisibilis nec cohercat uisibilis uisibilis

quasi magis
de facere
et. Deus, h.
uoluntate

